

Sygn. akt: I C 1316/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 lutego 2022 r.

Sąd Rejonowy w Grudziądzu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	sędzia Andrzej Antkiewicz
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Monika Kopczyńska

po rozpoznaniu w dniu 25 stycznia 2022 r. w Grudziądzu na rozprawie

sprawy z powództwa (...) z siedzibą w W.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

- zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 6.665,10 zł (sześć tysięcy sześćset sześćdziesiąt pięć złotych 10/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 13 listopada 2019 roku do dnia zapłaty;
- oddala powództwo w pozostałej części;
- zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 3.057,00 zł (trzy tysiące pięćdziesiąt siedem złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 1316/20

UZASADNIENIE

wyroku

(...) w W. wniosła o zasądzenie od (...) S.A. w W. kwoty 7.034,10 zł, na którą składały się:

- 6.665,10 zł z tytułu dopłaty do odszkodowania wypłaconego przez pozwaną za kolizję drogową, do jakiej doszło 20 września 2019 r., w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki V. o nr rejestracyjnym (...) stanowiący własność S. M.,
- 369 zł z tytułu zwrotu kosztów prywatnej ekspertyzy – kalkulacji naprawy sporządzonej na zlecenie powódki, niezbędnych do celowego dochodzenia roszczenia.

Powódka wskazała, że nabyła w drodze cesji wierzytelność z tytułu odszkodowania za szkodę w ww. pojeździe. Domagała się również zapłaty odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty 6.665,10 zł od dnia 13 listopada 2019 r. do dnia zapłaty.

W pozwie wskazano, że powódka nie zgadza się z kwotą kosztów naprawy określoną przez ubezpieczyciela. Domagała się dopłaty różnicy między kosztami naprawy ustalonymi przez rzeczoznawcę w prywatnej opinii a kwotą wypłaconą poszkodowanemu przez pozwanego (k. 3-12 akt).

Pozwane Towarzystwo wniosło o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie zwrotu kosztów procesu. Kwestionowało legitymację czynną powódki, zarzucając, że nie wykazała, aby skutecznie nabyła wierzytelność, albowiem zarówno cesja pierwotna zawarta przez inny podmiot z poszkodowanym, jak i cesja na rzecz powódki pozbawione były kauzy. Pozwana zaznaczyła, że wypłacona przed sprawą sądową na rzecz poszkodowanego kwota 3.388,72 zł tytułem odszkodowania za szkodę w pojeździe jest wystarczająca i nie jest zobowiązana do zapłaty dalszej kwoty. Pozwana zarzuciła, że pojazd poszkodowanego posiadał wcześniejsze uszkodzenia niemające związku z szkodą z dnia 20 września 2019 r., dlatego nieuzasadnione jest zastosowanie przy naprawie po tej szkodzie części oryginalnych. Pozwana zwróciła uwagę, że złożyła poszkodowanemu propozycję naprawienia pojazdu w jednym z warsztatów sieci naprawczej pozwanego za cenę przyznaną przez pozwanego tytułem odszkodowania, poszkodowany nie skorzystał jednak z możliwości naprawy pojazdu w warsztacie współpracującym z pozwaną. Nadto zdaniem pozwanej powódka niesłusznie domaga się zwrotu kosztów sporządzenia prywatnej ekspertyzy sporządzonej przed nabyciem wierzytelności, albowiem służyła ona jedynie wycenie opłacalności nabywanej wierzytelności. Wierzytelność ta nie weszła w skład wierzytelności objętej umową cesji. Powód swoich roszczeń dochodzi wyłącznie na podstawie dokonanej cesji wierzytelności, zatem nie posiada samodzielnej podstawy do kierowania dodatkowych roszczeń wobec pozwanej. Powód poniósł koszty ekspertyzy na własne ryzyko i własny koszt, który jest kosztem jego działalności gospodarczej (k. 43-46 akt).

W piśmie z dnia 21 kwietnia 2021 r. (k. 59-68 akt) powódka odniosła się do zarzutów pozwanej.

Sąd Rejonowy ustalił i zważył, co następuje:

Okolicznością bezsporną jest, że w dniu 20 września 2019 r. doszło do kolizji drogowej, w której uczestniczył samochód S. M. marki V. (...) o nr rejestracyjnym (...). Winnym kolizji uznano kierowcę innego pojazdu, który posiadał obowiązkowe ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w pozwanym zakładzie ubezpieczeń.

Po zgłoszeniu szkody ubezpieczyciel wypłacił poszkodowanemu odszkodowanie w kwocie 3.388,72 zł na podstawie kosztorysu naprawy sporządzonego w postępowaniu likwidacyjnym.

D. dy: pismo o wypłacie odszkodowania – k. 11-19 akt sprawy

kalkulacja naprawy pozwanego – k. 11v-21v akt sprawy

Na mocy umowy przelewu wierzytelności z dnia 29 października 2019 r. S. M. dokonał na rzecz W. D. cesji wierzytelności z tytułu odszkodowania za uszkodzone auto od sprawcy szkody z dnia 20 września 2019 r. oraz od zakładu ubezpieczeń, który udzielał w tym dniu ochrony ubezpieczeniowej sprawcy zdarzenia. W dniu 16 grudnia 2019 r. wierzytelność ta została odsprzedana na rzecz powódki.

Dowody: umowy przelewu wierzytelności wraz z pełnomocnictwem – k. 16-17 akt

sprawy

W kalkulacji naprawy z dnia 26 listopada 2019 r. wykonanej na zlecenie powódki koszt naprawy auta S. M., zarejestrowanego po raz pierwszy 12.06.2006 r., określono na 10.053,82 zł. Koszt sporządzenia tej kalkulacji wyniósł 369 zł. W piśmie z dnia 11 lutego 2020 r. powódka wezwała pozwanego do dopłaty różnicy między kosztami naprawy ustalonymi przez rzeczoznawcę w prywatnej opinii a kwotą wypłaconą poszkodowanemu przez towarzystwo ubezpieczeń oraz do zapłaty kosztów kalkulacji sporządzonej na zlecenie powódki.

W piśmie z 20 lutego 2020 r. pozwany nie uwzględnił żądania powódki.

Dowody: kalkulacja naprawy z 26.11.2019 r. – k. 24-27v akt sprawy

faktura VAT nr (...) – k. 23 akt sprawy

reklamacja i przedsądowe wezwanie do zapłaty – k. 22 akt sprawy

piśmo pozwanego z 20.02.2020 r. – k. 28 akt sprawy

Przed szkodą z dnia 20 września 2019 r. V. (...) o nr rejestracyjnym (...) uczestniczył w innych zdarzeniach drogowych, jednak był naprawiany w warsztatach współpracujących z (...), a wszystkie części, które były wymieniane, były oryginalne. Po szkodzie dnia 20 września 2019 r. z S. M. naprawiał auto we własnym garażu, ponieważ z zawodu jest elektromechanikiem, dlatego nie posiada rachunków z tej naprawy. Przed zdarzeniem z dnia 20 września 2019 r. auto powoda miało uszkodzony przedni zderzak i lampy, maskę oraz błotnik. Po szkodzie z dnia 20 września 2019 r. poszkodowany sprzedał auto. Wyplacona kwota odszkodowania przez (...) nie wystarczyła na naprawę pojazdu. Po kolizji poszkodowany otrzymał informacje od pozwanej o możliwości naprawy pojazdu w sieci (...) S.A., jednak z tej oferty nie skorzystał, gdyż nie był zadowolony z wcześniejszych napraw auta w tej sieci, gdyż było kilka rzeczy, które musiał sam poprawić.

Dowód: zeznania świadka S. M. na piśmie – k. 70-71v akt sprawy

Biegły sądowy P. L. w opinii sądowej z dnia 9 czerwca 2021 r. oszacował koszty naprawy uszkodzonego pojazdu poszkodowanego marki M. z wykorzystaniem cen nowych (oryginalnych) części zamiennych oferowanych przez producenta pojazdu we wrześniu 2019 r. na kwotę 10.441,01 zł. Biegły przyjął w opinii stawkę za 1 roboczogodzinę w średniej wysokości 100 zł netto, co jest przeciętną wartością stosowaną przez zakłady blacharsko-lakiernicze działające poza siecią (...) na terenie zamieszkania poszkodowanego na dzień powstania szkody. Biegły określił koszty naprawy również z wykorzystaniem zamienników jakości (...), zaznaczając, że jedynie dla prawego reflektora uzyskano zgodność zamiennika z tzw. numerem O.. W pozostałych przypadkach dla wskazanych przez system części, jak i w kalkulacji, w sieci WEB nie odnaleziono poszukiwanej części zamiennej lub oferowana część nie była zgodna z numerem O., co oznacza, że nie mogła być zastosowana do naprawy tego konkretnego pojazdu. Koszty naprawy z użyciem tego zamiennika biegły określił na 10.136,63 zł. Biegły stwierdził, że pozwany zaniżył w swojej kalkulacji stawki za roboczogodzinę, a potrącenie za materiały lakiernicze w wysokości 33% (współczynnik odchylenia 67%) i zastosowanie cen części zamiennych o jakości P. PJ i PT bez ustalenia rzeczywistej jakości części uszkodzonych i zakwalifikowanych do wymiany, znacznie zaniżyło wartość końcowej kalkulacji ubezpieczyciela.

D. d: opinia biegłego – k. 75-89 akt sprawy

Strony nie kwestionowały opinii biegłego P. L..

Sąd w całości podzielił tę opinię, gdyż nie była kwestionowana, a nadto została sporządzona fachowo, zawiera logiczny wywód i przekonujące uzasadnienie.

Sąd dał w całości wiarę zeznaniom świadka S. M., albowiem brak było podstaw do ich podważenia. Nie było też podstaw do kwestionowania prawdziwości przedłożonych do akt dokumentów prywatnych.

W ocenie Sądu, w ustalonych okolicznościach sprawy roszczenie powódki zasługiwało na uwzględnienie w części, tj. w zakresie żądanej dopłaty do odszkodowania za uszkodzenie pojazdu. Skoro kwota wyplacona przez pozwaną poszkodowanemu nie wystarczyła do pełnego naprawienia szkody, a koszty naprawy auta ustalone przez biegłego sądowego w obu wariantach, a więc również z uwzględnieniem zamienników jakości Q, były wyższe od kosztów obliczonych w prywatnej opinii na zlecenie powódki, to w ocenie Sądu była podstawa do zasądzenia w ramach dopłaty do odszkodowania pełnej kwoty żądanej w pozwie. Dopłata ta oraz kwota wyplacona poszkodowanemu w postępowaniu likwidacyjnym nie wyczerpywały bowiem pełnego odszkodowania ustalonego przez biegłego. Z tego

względu zasadzono na rzecz powódki w pkt 1. sentencji wyroku kwotą 6.665,10 zł (art. 361 § 1 i 2 k.c., art. 363 § 1 i 2 k.c., art. 509 § 1 i 2 k.c. oraz art. 822 § 1 i 4 k.c.). Ze względu na znaczne zaniżenie przez ubezpieczyciela kosztów naprawy na etapie postępowania likwidacyjnego i negatywne doświadczenia poszkodowanego z zakładami naprawczymi współpracującymi z pozwanym, wynikające z wcześniejszych napraw, Sąd przyjął, że poszkodowany nie był zobligowany do skorzystania w ramach naprawy z tych zakładów, albowiem kwota odszkodowania oferowana przez pozwanego nie wystarczyłaby na pełną restytucję zaistniałej szkody, co potwierdził biegły sądowy z sporządzonej opinii. Zwrócić należy nadto uwagę na to, że poszkodowany zdecydował się na naprawę auta we własnym zakresie, a zdaniem Sądu, nie można mu narzucić konieczności naprawy auta w zakładzie naprawczym. Odszkodowanie za szkodę komunikacyjną należy się bowiem niezależnie od tego, czy poszkodowany naprawił pojazd oraz niezależnie od tego, w jaki sposób to uczynił. W tym zakresie powódka przytoczyła trafne stanowisko orzecznictwa w replice na odpowiedź na pozew.

Sąd podzielił również argumenty strony powodowej zawarte w jej piśmie z dnia 21 kwietnia 2021 r. dotyczące bezzasadności zarzutów pozwanej o braku po stronie powódki legitymacji czynnej i braku kaucji w umowach cesji. Trafne jest stanowisko powódki, że wykazała nabycie wierzytelności od poszkodowanego przedkładając umowy cesji wierzytelności, natomiast niewskazanie w tych umowach kaucji nie jest podstawą do stwierdzenia ich nieważności, która w ocenie Sądu rzeczywiście zachodziła.

Sąd oddalił powództwo w zakresie kwoty 369 zł z tytułu zwrotu prywatnej kalkulacji naprawy zleconej przez powódkę, gdyż koszt ten nie był objęty umowami cesji, a służył powódce w ocenie Sądu do oceny opłacalności nabycia wierzytelności od W. D.. Koszt ten stanowił zatem koszt prowadzonej działalności gospodarczej powódki.

Zgodnie z art. 817 § 1 k.c. i art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, (...) i (...) zakład ubezpieczeń obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku i szkodzie. Pozwana nie zapłaciła poszkodowanemu we wskazanym terminie pełnego, należnego odszkodowania, dlatego żądanie powódki zapłaty odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty przyznanej w ramach dopłaty do odszkodowania od dnia 13 listopada 2019 r. było uzasadnione (art. 481 § 1 i 2 k.c. i art. 509 § 1 i 2 k.c.).

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 zdanie drugie k.p.c., albowiem powódka przegrała sprawę jedynie w nieznacznej części, a pozwana dała powód do wytoczenia procesu. Koszty powódki to: opłata od pozwu – 400 zł, wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 1.800 zł zgodnie z § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 265.), opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł (k. 15 akt) i zaliczka na biegłego – 840 zł, razem 3.057 zł.